

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

הועדה לקידום מעמד הילד

בראשות חברת המועצה אופירה יוחנן וולק

שהתקיימה ביום רביעי ב-29.5.19, שעה 15.30

כ"ד אייר תשע"ט

בניין העירייה, קומה 12

סטנוגרמה

שוש בלו

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

חברי הוועדה מוזמנים ה"ה:	
<u>אופירה יוחנן וולק - יו"ר הוועדה</u>	
ראובן לדיאנסקי	סרה"ע
ציפי ברנד	סרה"ע
נורית סלטי	מנהלת קשרי קהילה דרום מזרח
ג'קי ברבי	מנהל פרויקטים דרום מערב
אודי שחם	נציג מועצת הנוער העירונית
אהוד ג'גנאו	ק' מניעת עבריינות נוער - משטרת ישראל
אורית מוסל	מנהלת תחום ילד מינהל שירותים חברתיים
דניאלה שחר	מרכזת נושא הגיל הרך
ורדה חורש	מנהלת מחלקת אחוה
שרון מלמד	מנהלת מינהל השירותים החברתיים
לאה זיידה	מנהל אגף חינוך יסודי
רותי אנזל	מנהלת האגף לחינוך על יסודי
דורית הינדי	מנהלת אכפת- קידום ילדים ונוער
לילי רוטשטיין	קידום ילדים ונוער
ורדה זקהיים	יו"ר לילך - מועדוניות לילדים בסיכון

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

מנהל אכפת בלילה - קידום נוער	אראליה קרן
מנהלת יחידת העצמה בבי"ס	זוהר מרגלית
חברת מועצה	סיגל ויצמן
מנהלת אגף מזרח- מנהל שירותים חברתיים	חדוה קפלן
מנהל אגף דרום – מנהל שירותים חברתיים	הילה אריאל
מנהלת מחלקת רווחה שירותים חברתיים	אביגיל פוגל
מנהל מחלקת חוצות יפו - שער יפו	ישי מילר
חברת מועצה	מוריה שלומות
מחלקה לנוער ולצעירים	שירה מזראי
מחלקת לנוער ולצעירים	דובי הלל
רווחה חינוכית יפו	דורית נובוטני
מנהלת מחלקת רווחה חינוכית- מינהל חינוך	אורית קלר
מינהלת התקוה	שירה בראון
מנהל תחום פרט חינוך יסודי	סמדר אורן
מנהל שירות פסיכולוגי יפו	תמיר
סגנית מנהל שפ"ח	טל טאובר
מרכז שירות חינוך	בטי פטילון
מנהל מוסדות הקהילה יפו, אגף קהילה יפו, המשלמה	סיגל פרץ

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

רעות מלטר	מנהלת מרכז שרות חינוך
הילה אריאל	מנהלת אגף שרותים חברתיים
שלמה רואימי	מרחב דרום מזרח ומינהל קהילה
חבצלת רעות	מנהלת מדור משאבי תגבור

* * * *

על סדר היום:

- צריכת שירותים לילדים והורים באזורי דרום העיר ויפו - תמונת מצב מאי 2019.

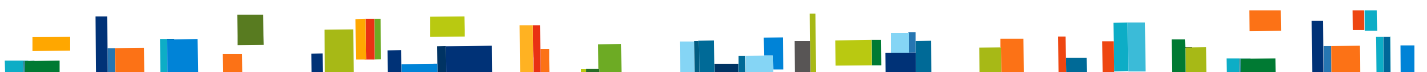
* * * *

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

ברוכים הבאים, צהרים טובים. אני פותחת את הישיבה הראשונה של הועדה לקדנציה הזו. נערוך סבב קצר של היכרות ואז נצלול לנושא. איננו מחויבים להביא מיידית את הפתרונות, אבל הרעיון הוא להציף את העניין, לשמוע מכל אחד מהמנהלים והמחלקות הרלבנטיות איפה אנחנו עומדים ומשם נתקדם הלאה לדברים הפרקטיים יותר.

*** סבב נוכחים ***

רעות - מנהלת מרכז שירות חינוך ומינהל חינוך
רותי אנוז - מנהל האגף לחינוך על יסודי, לקידום ילדים ונוער
דורית הינדי - קידום ילדים ונוער
לילי רוטשטיין - קידום ילדים ונוער
זוהר מרגלית - קידום ילדים ונוער
אהרליה - קידום ילדים ונוער
סיגל פרץ - אגף קהילה יפו
ורדה זקהיים - יו"ר עמותת לילך- מועדוניות לילדים בסיכון - נציגת ציבור
טל טאובר - סגנית מנהלת השירות הפסיכולוגי
תמר - מנהל שירות פסיכולוגי יפו
לאה זיידה - מנהל אגף חינוך יסודי
שרון מלמד

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

ורדה חורש - מנהלת מחלקת 'אחוה'
ציפי ברנד - סגנית ראש העירייה לענייני הגיל הרך
שירה בראון - מנהלת התקוה
דורית נובוטני- רווחה חינוכית יפו
דובי הלל
שירה מזראי - מחלקת לנוער ולצעירים
מוריה שלומות - חברת מועצה
ישי מילי - מנהל מחלקת הרווחה חוצות יפו
אביגיל פוגל - מנהל מחלקת רווחה שער יפו
סיגל ויצמן - חברת מועצה - אחראית על תיק הנוער
ג'קי ברבי - מנהל פרויקטים דרום מערב
נורית סלטי - מנהלת קשרי קהילה דרום מזרח
ורד חן - מנהלת הלשכה של אופירה יוחנן וולק
חדוה קפלן
הילה אריאל
אבי - קצין מניעת עבריינות נוער במשטרת ישראל
שלמה רואימי - מרחב דרום מזרח ומינהל קהילה

* * *

הנושא על סדר היום :

צריכת שירותים לילדים והורים באזורי דרום העיר ויפו - תמונת מצב מאי 2019

דורית הינדי :

התבקשנו על ידי אופירה לעשות איזשהו מיפוי של צריכת השירותים שניתנים לילדים והורים באזור דרום העיר ויפו.
אנחנו מראש מתנצלים כי לא התבקשו נתונים מהרווחה ומהשירות הפסיכולוגי, אז בבקשה תסיקו אותם בעל-פה. יש כאן ייצוג של החינוך ושל מינהל קהילה.

- הועדה התכנסה כדי לבדוק את השירותים שניתנים באזור דרום העיר ויפו ולבחון את המידה בה האוכלוסייה צורכת אותם.

- קיימת תחושה כי באיזור הדרום וביפו קיימת צריכה נמוכה של השירותים הניתנים על ידי העירייה לרווחת הילדים ומשפחתם.
- לפחות מנקודת המבט שאנחנו פוגשים במחלקה לקידום ילדים ונוער, אנחנו באמת נותנים מגוון של שירותים בדרום וביפו, אולם הצריכה היא נמוכה. חשבנו שבמקום לפתח עוד ועוד שירותים, אולי כדאי שנבדוק קודם איזה מענים קיימים, מה באמת צריך ועל מה הגורמים שהצריכה היא נמוכה, כי יכול להיות שאנחנו מפתחים מענים שלא בהכרח מתאימים לצורך של האוכלוסיה.
- מטרת המפגש היא לבחון את המצב ואז למצוא דרכים לעודד את האוכלוסיה, גם את הילדים וגם את בני הנוער, גם את הנורמטיביים וגם את הילדים הנוער שבסיכון, לצורך יותר שירותים שהעיר נותנת, ובאמת יהיה אפשר לראות במיפוי שהשירותים הם באמת רחבים, ייחודיים ומגוונים ועדין עוד לא משתמשים בכולם.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך :

אומר שתוכנית יול"א - יום לימודים ארוך, תוכנית שהתחילה לפני שלוש שנים בכל בתי הספר שמדד הפיקוח שלהם הוא מ-4 ומטה. כלומר שהגבול לפני שלוש שנים היה יד אליהו, רוקח (ואומר שיש כבר שינוי במדדי הפיקוח (אם היום היינו צריכים לבחור, כי אז יד אליהו לא הייתה בתוך הקבוצה הזאת). אנחנו רואים שככל שמדד הפיקוח של בית ספר הוא יותר גבוה, כי אז יש צריכה יותר גבוהה של שירותים, כלומר שמי צריך יותר ומי שצריך פחות.

זה מאפיין גם את הנושא של ההזנה. יש סקטור של החינוך הערבי שאנחנו עושים אותו בנפרד, שם זו בעיה קריטית, שאנחנו מרגישים יש שם עבודה של מנהלי בית הספר, שזו לא רק קהילת ההורים וצריכים שם לגייס את הקהילה החינוכית של בתי הספר.

בדרום העיר, באיזורים שונים אפשר לראות שהממוצע הוא 67%. יש בתי ספר שיש 99% השתתפות. ככל שבית הספר יותר חזק, יש שם אחוזים יותר גבוהים של השתתפות. המשוואה הזאת שככל שיותר חלשים - פחות צורכים - זה בא מאד לידי ביטוי.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

שאלה : האם אנחנו יודעים למה?

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

אנחנו יודעים למה ומה אומרים ויש גם מה שאנחנו משערים - יש פער. במגזר הערבי מדברים הרבה בנושא של העלות, למרות שיש תעריפים מוזלים והנחות, בגלל הנושא של העלות שהיא כבדה. חלק מדברים על העובדים שיש פיצול, שזה ניתן רק ל-א' עד ג' ולא ל-ד' ה' ו'.

יש בתי אב שהילדים יוצאים יחד לבית הספר ואז הילדים הגדולים לוקחים את הקטנים.

יש בתי ספר שהתוכנית פחות רלבנטית לילדים. יש הרבה מאוד משתנים, אנחנו העברנו לפני חודש סקר של המרכז החברתי-כלכלי ואשמח להציג אותו בהזדמנות, ששם חוסר שביעות הרצון הוא בעיקר מהזנה ולא מאיכות השירות. זה נושא שנמצא על סדר היום שלנו כל הזמן.

דובי הלל - מחלקה לנוער ולצעירים:

חבל שאין פה את הנתון של הצפון, כי היינו יכולים לעשות איזה שהיא השוואה ולהבין פחות או יותר את הפערים שמדברים עליהם. אבל אם אוסיף את הנתון של צפון העיר, כי אז ממרכז תל-אביב וצפונה מספר התלמידים הפוטנציאליים הוא בסדר גודל של 22 אלף, כשמתוכם 15 אלף נמצאים במסגרות שלנו. סך הכל בפעילות המחלקה פועלים כמעט 20 אלף חניכים. ניתן לראות שפה אחוז ההשתתפות הוא 27% לעומת 65% ואולי קצת יותר, במרכז תל-אביב וצפון.

מבחינת המסגרות שלנו - בהנהגת צופי תל-אביב שהיא בעצם המסגרת הגדולה והדומיננטית בעיר לפעילות בלתי פורמלית יש 21 שבטי צופים שמחולקים פחות או יותר באופן שווה, בין צפון לדרום, כאשר בהנהגת צופי תל אביב יש 12,000 חניכים, מתוכם סדר גודל של 10,000 או קצת יותר נמצאים במרכז תל-אביב וצפונה והרבה פחות נמצאים בדרום העיר, כשהמענה שאנחנו נותנים מעבר לפעילות הצופית, שכן אתמול היה כנס צופים - 100 שנות צופים ואנחנו מבינים שהתנועה נותנת מענה איכותי לפעילות בלתי פורמלית, אבל מכוונת לרקע סוציו אקונומי בינוני-גבוה, מוכר וידוע. המענה שאנחנו נותנים בדרום העיר ביפו משלים גם במסגרת של תנועות נוער אחרות נוספות. רוב תנועות הנוער שפועלות בעיר הן פועלות בדרום העיר. אני מדבר על בני עקיבא מחנות העולים, הנוער העובד והלומד והשומר הצעיר, צופים ערביים ביפו, כנפיים של קרמבו וכן הלאה. מעבר לזה יש לנו את רשת המרכזים השכונתיים, כמו המניישים שפועלים בדרום העיר, בעיקר בדרום העיר, עם נגיעות במרכז תל אביב וצפונה, אבל 15 מרכזים פועלים בדרום העיר. למרות שמבחינת מגוון ופריסה עירונית, גם בדרום וגם ביפו המספרים הם נמוכים מדי.

בתחילת השנה בקשנו מהמחקר החברתי-כלכלי לבצע בדיקה בדיוק בעניין הזה. ביקשנו לדעת ולנסות להבין למה יש פחות בני נוער שפועלים במסגרת של החינוך הפורמלי בדרום וביקשנו לצאת לסקר. ההבנה שלהם שבאמת יגיעו ממספר מקומות או ממספר מוקדים בדיוק על אותו רעיון. כלומר שביקשו לדעת- מדוע אנחנו מייצרים מצד אחד פעילות ומצד שני צורכים אותה פחות ואמרו לנו: תמתינו עם הסקר שלכם, כי ידוע שבזמן הקרוב יש מפגש אצל ערן אברהמי בדיוק בנושא הזה, אז אולי שווה לסנכרן את הדברים, כי הוא בדיוק הולך לקיים אצלו דיון דומה לחלוטין, כשההבנה הזו, שייתכן שלא צריך לעשות סקר, רק שעוסק בחינוך הבלתי פורמלי, אלא לגמרי בכל תחומי העירייה, לנסות להבין- איפה אנחנו טועים ואיך צריך לעשות אחרת. זה בהחלט אתגר משמעותי בעיניי.

נתון נוסף שאני יכול להכניס ויכול קצת לשפוך אור על העניין הזה ואם אעצור לרגע לצופים, הרי שגילינו במחקר שעשינו לגבי הצופים ש66% מהילדים שפועלים במסגרת הצופית, ההורים שלהם היו בצופים. אגב, זה לא רק בעניין של החינוך הבלתי פורמלי,

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

גם אוניברסיטה.

דובי הלל - מחלקה לנוער ולצעירים:

בדיק, אותם פרמטרים. הורים שהיו באוניברסיטה ושיש להם תארים אקדמאיים, גם הילדים שלהם במסלול הזה. כך שגם בחינוך הבלתי פורמלי, שלכאורה, אנחנו מדברים על הצטרפות חופשית והילדים בוחרים וכו', בסוף אנחנו משמרים את הפערים, גם במקומות שלכאורה, כל מי שרוצה יכול להצטרף.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

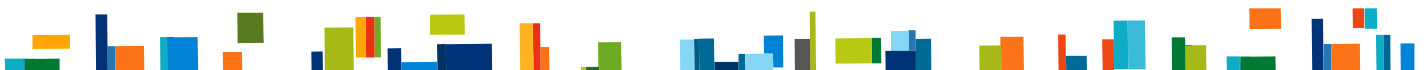
בזמנו, עשיתם שולחנות עגולים על הסיפור הזה של- למה יש יחסית מעט ילדים שמצטרפים לצופים.

דובי הלל - מחלקה לנוער ולצעירים:

חשבנו לדייק יותר את הפעילות שלנו. ואמרנו שאנחנו ניתן מסגרת פעילות רחבה יותר. זו לא רק פעילות מסורתית בתנועות הנוער כמו שאנחנו מכירים על בסיס פעמיים בשבוע, אלא שנרחיב את זה לפעילות קהילתית ונכניס פנימה מרכזי למידה ופעילות אחרת, כמו עזרה בלימודים ופעילות חברתית כזאת או אחרת שלא דורשת חאקי ועניבות והדברים המסורתיים שאנחנו מכירים. וזה עדין לא שם. כלומר, למרות שאנחנו מציעים מגוון רחב יותר של פעילות, עדין לא נכנסים פנימה. יש פה איזה שהם מחסומים שאנחנו צריכים לפצח אותם. כשהורים היו בצופים ויודעים ומכירים את החוויה ויודעים מה המשמעות שלה ומבינים את הערך החברתי ובכלל את הערכים שאנחנו מקנים במסגרת הזאת, אז גם ילדים שאולי בשלב הראשון יותר מתקשים בהיבט החברתי, דוחפים אותם פנימה. שואלים אותם, מבררים אותם, מאד מעורבים בפעילות. יש לנו מלחמה במחנות קיץ להגיע ולבשל במחנות אלה והילדים מצטרפים לפעילות הזאת. זה לא קיים באותו אופן בדרום. זה קיים אבל לא באותו אופן ואני חושב שזו אותה מטרה מבחינת המטרה של השולחן, אבל לראות איפה אנחנו טועים. אנחנו מייצרים פחות או יותר אותם מוצרים חינוכיים כאלה ואחרים ואנחנו מפספסים פה במשהו. אני מקווה שגם במסגרת מחקרים שנעשה במסגרת המחקר החברתי כלכלי, כשנגדיר לא רק תחום ספציפי, אלא שבאופן רחבי ננסה לברר את הסוגיה הזו ואולי יהיו לנו תשובות שאנחנו נוכל להעלות עליהם, שאנחנו עדין לא מכירים.

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

ממה שלפחות אני יודע ומבין, בדרך כלל הסיבה שבגללה אנחנו נוטים להצטרף לתנועת נוער, זה כל העניין של ה'שטיות', הטכסים והחולצות והעניבות. ברגע שאין את זה, הרבה פחות קוסם.

בעצם, אם אנחנו רוצים ללמוד, אנחנו בדרך כלל או לומדים לבד או לומדים עם חברים או אצלנו בבית או אצלם. הענין הזה של ללכת למקום אחר כדי ללמוד, אם זה לא נניח, ספריות או חברה שלומדים באוניברסיטאות, שהולכים ללמוד באוניברסיטאות עצמן, זה בדרך כלל פחות קורה אצלנו.

קריאה:

למה דווקא אתה אומר על למידה, האם בגלל שזה מה שמתקשר לך למני"שים?

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

לא, אלא כמו שאתה, הלל, אמרת, שאתם מרחיבים ונותנים גם מקומות למידה וכדו'.

דובי הלל - מחלקת לנוער ולצעירים:

לאו דווקא למידה. כל פעילות אחרת שהיא חברתית שהיא לא מחוברת ישירות לפעילות המסורתית של תנועות הנוער. תציע דברים אחרים, שונים, מתודות אחרות, ועדין זה לא תופס.

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

ברגע שזה נתפס כתנועת נוער, יש ציפייה לתנועת נוער. אם ממזגים את זה כתנועת נוער וזה משהו אחר, שכן אני מאמין לפעמים שזה מוביל חוסר רצון להגיע לשם. וגם ממה שאני מבין, שכאילו תנועת נוער יש בה משהו שקוסם לרובנו ועל כן הרבה בני נוער בעיר משתתפים בתנועות נוער ולוקחים חלק. הפעילויות החברתיות שלנו, אם הן לא במסגרת של תנועת נוער, אנחנו מעדיפים לעשות אותם בדרך כלל לבד או בעצמנו. ייתכן שזו לא הגישה הנכונה, בייחוד כשרוצים להביא יותר בני נוער.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

תודה רבה.

רעות מלטר - מנהלת מרכז שירות חינוך/תחום ההורות:

אצלנו במרכז שירות בתחום ההורות, גם אנחנו מנסות לפצח את כל נושא הדרום ויפו. מעבר לפעילות השוטפת שיש לנו, שהיא רוחבית, כמו הורים בבתים, או כמו חינוך על קפה, שאלה פעילויות שקורות בכל העיר. הורים בבתים - זו פעילות שקורית בבתים, בתים מארחים של אנשים שמבקשים הדרכת הורים ואנחנו עושים את זה כך בכל העיר, או חינוך על קפה שהן הרצאות בתוך בתי קפה.

עשינו גם שיתופי פעולה עם הנוער וצעירים ועם בית רקע כדי לראות איך אנחנו יכולים להגיע לכמה שיותר קהל. בסך הכל, מכל 19 המוקדים שהיו לנו ברחבי דרום העיר ויפו נכחו אצלנו 933 הורים בפעילויות, שזה לא מעט ביחס לפעילות שאנחנו מייצרים, כי אנחנו עושים פעילות בוטיק

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך המיוחד

ולא מאסות. אבל עדין זה לא בהיקפים שיש במרכז ובצפון, שלשם היינו מאד רוצים להגיע. בכל אופן שיתופי הפעולה הם מאד פוריים ועדין לא מצליחים להגיע ולמקד את העבודה שלנו. אנחנו בדרך לשם.

עם נוער וצעירים יש לנו גם מוקד ואנחנו עובדים גם עם ההורים למתבגרים ועשינו הרצאות גם לקהל הזה. בסך הכל אנחנו די פרוסים ברחבי הדרום וביפו, אבל אנחנו צריכים עוד למקד ולראות איך אנחנו מגיעים לשם.

מר ראובן לדיאנסקי - סגן ראש העירייה נכנס לשיבה

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

אשמח שתציגי את מרכז שירות חינוך למען ראובן לדיאנסקי, סגן ראש העיר שנכנס עתה.

רעות מלטר - מנהלת מרכז שירות חינוך/תחום ההורות:

מרכז שירות חינוך קיים מזה שנתיים. אנחנו יושבים עתה בקומה מינוס אחת. בעבר זו הייתה מחלקה לרישום ולשיבוץ והיום אנחנו יצרנו פלטפורמה שהיא השירות הראשוני לתושב בכל נושא החינוך. במחלקה שלי יש לנו מוקד, שהוא כמו 106, אבל הוא 106 חינוך. הורים יכולים להגיע אלינו בכל דרך שהיא, אם במענה טלפוני, דרך פייסבוק, במיילים או בכל דרך שהם רוצים. הם יכולים לשאול שאלות וכל מידע שקשור לחינוך נמצא אצלנו ואנחנו יכולים לתת להם אותו. יש לנו מאגר גדול מאד של מידע שהקמנו והוא נמצא לכל המחלקות בחינוך וכל מחלקה יכולה לתת כל מידע בסיסי ראשוני שקשור לחינוך לכל הורה שמתקשר. יש לנו עדין את מדור רישום ושיבוץ, שאחראי על הרישום והשיבוץ של כל הילדים במערכת החינוך, מגיל 3 עד גיל 18, כמובן עם מחלקות הגיל ובשיתוף שלהם עם עבודה משותפת. ויש לנו את תחום ההורות וניהול הידע, שאלה בעצם הרצאות, פעילויות, סדנאות ודברים שקשורים להורים בדגש על חינוך וכל נושא הדיגיטל השיווק והפרסום של מינהל החינוך יושב אצלנו ואנחנו נותנים מעטפת רוחבית לכל המינהל.

חדוה קפלן - מנהלת אגף מזרח במינהל השירותים החברתיים:

ההרצאות שאת מדברת עליהן שהן בדרום העיר ויפו ועברת גם על המרכז והצפון ואני שואלת איפה המזרח נכנס פה?

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

זה דרום העיר. דרום זה דרום.

חדוה קפלן - מנהלת אגף מזרח במינהל השירותים החברתיים:

איפה אני יכולה לראות את זה בתור הורה או בתור עובד?

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

רעות מלטר - מנהלת מרכז שירות חינוך/תחום ההורות:

האירועים שלנו מפורסמים בפייסבוק, בדף העירייה, אנחנו שולחים SMS ומפיצים את זה גם בשיווק ממומן, בכל דרך. אנחנו עובדים עם ההורים, גם עם בתי הספר. במחלקות עירוניות אחרות זה נמצא בפורטל העירוני ובכל המערכת.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

יש אפשרות לייצר מצב שבו את שולחת כמו ניוזלטר למחלקות אחרות, כמו מינהל השירותים החברתיים?

רעות מלטר - מנהלת מרכז שירות חינוך/תחום ההורות:

יש, בודאי. מה שיש לנו במינהל נוציא גם החוצה.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

מעולה.

אכפת - קידום ילדים ונוער

זוהר מרגלית - מנהלת יחידת העצמה בית ספרית

אני מנהלת יחידת העצמה בית ספרית. אחד התחומים שאני מנהלת הוא נושא מועדוניות שחר, מועדוניות משותפות עם הרווחה. בדרום מזרח העיר יש לנו 8 מועדוניות, שהן משותפות עם הרווחה. בכל מועדונית יש מכסה של 15 ילדים שמשותפים והשנה הן יחסית מלאות. ביחד יש לנו 2 מועדוניות שהן גם קצת מלאות. אני חייבת להגיד שמדובר במועדוניות לילדים, כיתות א' עד ו'. איתור הילדים נעשה יחד עם שירותי הרווחה ויחד עם בתי הספר, עם הקב"סים זו לא עבודה פשוטה, גם במובן של ילדים ומשפחות שיש להם צורך, שכן מדובר במועדונית שפועלת חמישה ימים בשבוע ומספקת מענים גם לימודיים, גם הזנה, גם חברתי וגם רגשי, ועדין לא פשוט פעמים רבות למלא את המועדוניות האלה.

אגב, עלה פה נושא שלאה הזכירה של תשלומים, שאנחנו מזהים את זה מאד ביפו. יש לנו שתי מועדוניות שבעצם כל המשפחות ששולחות את ילדיהן הן מועדונית חרוב, עם חובות עירוניים. בקרוב יש לנו פגישה בהקשר הזה כדי להבין איך ומה אנחנו עושים בעניין הזה. אני חייבת גם להגיד שגם בדרום מזרח העיר, באיזורים שהם אולי יותר 'מתחזקים', כשיש את כל הנושא של השינוי העירוני, כמו שכונת יד אליהו, רמת ישראל ונוה שרת שהיא אמנם בצפון העיר, אבל במאפיינים היא די דומה לדרום מזרח העיר, ואנחנו יותר מתקשים למלא את המועדוניות האלה, שכן לא בהכרח יש צורך מלא, ויש כל מיני תנאים וכך נשאלת השאלה - מה קורה פה ברמת הצורך והמענים והאם הם הולמים. גם יש מיפוי, שכן בשכונות כמו פלורנטין ושפירא אנחנו כמעט

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

תמיד עומדים עם רשימות המתנה. יש הרבה יותר צורך ממענים, לעומת שכונות אחרות שאנחנו מוצאים את עצמנו עושים reaching out ומנסים לעשות שכנועים, שיחות עם ההורים, שיחות עם בתי הספר בניסיון לאתר.

קריאה:

אולי צריך לשנות קצת את הפרופיל של המועדוניות.

זוהר מרגלית - מנהלת יחידת העצמה בית ספרית

מכיוון שמדובר במועדוניות שבשיתוף עם משרד החינוך והרווחה - זה צריך גם להיות מדובר עם משרד החינוך.

חזיה קפלן - מנהלת אגף מזרח במינהל השירותים החברתיים:

הצורך קיים.

זוהר מרגלית - מנהלת יחידת העצמה בית ספרית

פרט למועדונית חדשה אחת שנפתח בשנה הבאה, שמיועדת לקהל של ילדי חינוך מיוחד והיא תשב ביפו ותהיה משותפת גם כיהודי וגם ערבי. המועדוניות שלנו הן לא מועדוניות טיפוליות בהגדרה שלהן אלא שהן מועדוניות חינוכיות ולכן הפרופיל הוא בדרך כלל לא ילדי קצה וצריך לעשות איזשהו מינון, גם של ילדי חינוך מיוחד, גם ילדים שנגדיר אותם חינוך רגיל. זה מאד מורכב גם מבחינה מגדרית וגם מבחינה איזורים, שכן מדובר על ילדים צעירים שצריכים להגיע עצמאית למועדונית ישר מבית הספר. אין לנו הסעות וזה גם הופך את כל העניינים למורכבים, שזה גם משהו שצריך להתייחס אליו.

ורדה ממחלקת אחוה:

הקושי לגייס הוא גם על רקע שיש יום לימודים ארוך. לכן צריך לחשוב על פרופיל אחר למועדוניות האלה, כי אם בית ספר נותן את המענה, אז צריך לחשוב למי הוא לא נותן את המענה.

זוהר מרגלית - מנהלת יחידת העצמה בית ספרית

בהקשר הזה, גם צריך לקחת בחשבון, שכן יש לנו גם מועדוניות שיש ילדי א' עד ג' ומיועד עם המחלקה לחינוך יסודי, כי לפעמים יש ילדים שמענה של יום לימודים ארוך, שמאפשר להם רק עד השעה 4 וזה משהו יותר חברתי, הוא לא כמו מענה כוללני של מועדונית.

ורדה - מחלקת אחוה:

נכון, ולכן המועדוניות צריכה להיות מותאמת לזה ולמענים כאלה, שנותנים מענים לילדים שזה מתאים להם ויש כאלה רבים בדרום מזרח העיר.

דוברת:

יש לנו גם לילדים קצת יותר בוגרים, בחטיבות ביניים - מה שאנחנו קוראים לזה בתים חמים בשיתוף עם הרווחה. ויש לנו מאמ"צים, שזה רק בשיתוף של העירייה ולא של הרווחה. על פי אותו העקרון של שלוש פעמים בשבוע - ראשון, שלישי וחמישי, כאשר ברביעי מגיעים ישר לתוך בית הספר. הילדים באים ומקבלים עזרה בשיעורי בית, מקבלים ארוחה חמה. מכסימוס מספר הילדים שאנחנו יכולים לקבל הוא 15 ילדים ממוקדים, שאנחנו יודעים שהם באמת זקוקים לזה, שבאמת הבתים שלהם לא מאפשרים לבוא הביתה ולעשות את כל מה שכל ילד יכול לקבל וגם לקבל ארוחה חמה ובכלל יש מי שמקבל אותו. ניתן לומר שלילדים שלנו אין את זה וגם אם הם לא הולכים לבית הספר אבל בכל זאת הם באים עם התיק אצלנו ואנחנו מקבלים אותם וגם הם יכולים להישאר בחוגים ולקבל העשרה עד השעה 6 בערך ואז הם הולכים הביתה. יש לנו בנווה עופר, בכפיר ובעזרה ויש לנו גם במגזר החרדי, ששם אנחנו עובדים קצת אחרת. וגם הילדים מהמגזר החרדי באים אלינו לתוך הבתים החמים.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

איפה הם באים? למתנ"סים, למרכזיים הקהילתיים?

אורית רוטשטיין:

בקידום נוער יש נוער ממוקד שיש לו צורך. אנחנו לא הולכים ופותחים את זה לכולם. הילדים שם הם ילדי רווחה, ילדים של קידום נוער, ילדים עם התנהגויות סיכון ומצבי סיכון גבוהים ולכן איננו פותחים את זה. אנחנו לא כמו הצופים או המנ"שים שפותחים את זה לכולם. אנחנו ממוקדים עם אוכלוסיה מסוימת שנותנים להם מענה, גם עם עובדים סוציאליים שעובדים עם כל ילד על מנת לבדוק את המענים שאפשר לתת להם ועל כן זה לא משהו שפתוח לכולם.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

כמה ילדים צריכים את המענה הזה בדרום העיר?

אורית מוסל:

במסגרת המדדים המורכבים שהתבקשנו על ידי אגף התכנון והעירייה לומר מה השירות שקיים לעומת הצורך הנוסף לו, הגענו למסקנה ובדיוק אתמול בדקנו את זה. היינו אומרים שלפחות עוד כ-500 ילדים היו יכולים להינות בכלל העיר ממועדוניות בין השעות--

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

את מדברת על בתים חמים או גם מועדוני נוער?

אורית מוסל:

בתים חמים זה מגיל 11-12 - חטיבות ביניים. המועדוניות בגיל 6. אנחנו הסתכלנו גם על הגילאים הללו וגם על הגילאים הללו, היינו בטווח הגילאים מ-6 עד 13 - כמה ילדים ובני נוער היו יכולים להיות עוד יותר בכלל העיר, בכלל זה בחינוך המיוחד, ששם אנחנו מזהים צורך עוד יותר גדול מאשר בחינוך הרגיל, כי בחינוך הרגיל כמו שנאמר, בחלקו יש יום לימודים ארוך ואז הגענו למסקנה שעוד כ-500 ילדים ובני נוער היו יכולים להיות מהשירותים הללו, לו היה מספיק תקציב ומספיק מבנים. כי לא מספיק רק תקציב אלא שצריך מבנים ויש חסר דרמטי במבנים נגישים ובנויים, שלא עולה ממון רב לשפץ אותם. הייתי אומרת שלפחות 300 עד 500 ילדים.

אורית רוטשטיין:

יש לנו גם מועדוני נוער בשכונות - בתקווה, בכפיר, בעזרה, בקרית שלום, בנווה עופר ובמגזר החרדי. יש לנו מועדוני נוער שיכולים לבוא אחר הצהריים לפעילויות ממוקדות, גם עם עובדים טיפוליים שמלווים את הילדים באופן פרטני בדרום העיר. ביפו יש לנו בית חם בנווה גולן, גם בשיתוף עם הרווחה, עם 15 ילדים, גם עם אוכלוסיה מהמגזר האתיופי וגם בוותיקים (כפי שאנחנו קוראים להם). בערב יש לנו מועדון נוער, וכך יוצא שרק הילדים מהמגזר האתיופי מגיעים אלינו ומקבלים קבוצות מנהיגות ומקבלים את כל המענים שאנחנו יכולים לתת. בדרך כלל זה עולים חדשים - ילדים שלא נולדו פה, נולדו באתיופיה. כל הצוות שלנו גם נותן מענה גם פרטני, גם קבוצתי וגם עם האפיון של הבעיות שיש להם והם כן יודעים להשתתף בכל הפעילויות.

יש לנו גם בשערי ניקנור במגזר הערבי מועדון נוער. יש שם תוכנית הילה, שבה ילדים מגיעים בבוקר ולומדים - ילדים מנותקים מוחלטים, שהם באים לתוך המועדון שלנו בשערי ניקנור, במרכז. בשנה הבאה אנחנו פותחים גם בית חם בשערי ניקנור, כי הבנו שיש צורך גדול במגזר הערבי, דווקא של ילדים שעזבו את המועדוניות ואין להם את המענה של המשך הבית החם ולכן בשנה הבאה אנחנו פותחים שוב את הבית החם בערך ל-15 ילדים, שיבואו ישר אחרי בית הספר וניתן להם את כל המענים שאנחנו יכולים לתת. כן יש לנו את 'נוחם' - אנחנו עובדים עם המגזר החרדי וגם נותנים מענה לילדים בסיכון. 'נוחם' יש צוות ממוקד שנותן את המענה הספציפי. אנחנו מבינים שחשוב מאד ולדייק גם בצוות שעובד עם אותן האוכלוסיות. אם אנחנו מדייקים בצוות, אני חושבת שהילדים צורכים יותר את השירות, על פי העמדה שלי.

רותי אנזל:

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

חוץ מ'נחום' שזה לבנים, יש גם את 'עדי' שזה מרכז לבנות. 'מיתר' היא תוכנית מיוחדת וזו עבודה משותפת עם הרווחה ברמה שהיא מוחלטת.

בשיתוף עם הרווחה, אני רוצה לתת את הדוגמה של מפתן אלוני עם ה'מיתר', שזה דגם ייחודי של בית ספר, שאפשר להגיד שהוא היחיד להזדמנות שלישית. יש שם עכשיו מנהל מדהים וקסום. יש שם גם את תוכנית 'חצי מיתר' שמסלימה עד הערב עם הרווחה. מכיוון שראינו שזה דגם כל כך טוב, היה מיתר ביפו בשערי ניקנור, שלא היה כל כך טוב ועכשיו אנחנו הולכים לפתוח בדיוק אותו הדבר לאוכלוסיה הערבית בעירוני כב. ביפו, שעובר מקום, וכך ביחד כשעשינו צוות חשיבה משותף עם הרווחה הבנו שזה יכול להיות פיצוח הרבה יותר טוב והרבה יותר יעיל ואנחנו שוקדים על העניין. אנחנו מתכננים ישיבה במשרד השבוע.

אכפת בלילה

ארה"ה קרן - מנהל 'אכפת' בלילה':
'אכפת בלילה' - עבודת רחוב, איתור, התערבות במרחב הציבורי עם ילדים ונוער בסיכון ולא בסיכון.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

מה התקציב שלכם?

אהרל'ה קרן - מנהל 'אכפת' בלילה':

התקציב הוא 1.2-1.3.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

מה כוח האדם שיש לכם?

אהרל'ה קרן - מנהל 'אכפת' בלילה':

על פי משרות - יש 7.5 משרות מלאות ועוד משרה של עו"ס. וגם יש לנו שיתוף עם המינהל לשירותים חברתיים.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

איך זה פועל ובאיזה איזורים באים? בעיקר בדרום או אך ורק בדרום?

אהרל'ה קרן - מנהל 'אכפת' בלילה':

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

הפריסה היא דרום ויפו בעיקר. רוב כוח האדם נמצא ביפו. זה אומר חמישה תקנים, שמחולק לעשרה מדריכים בחצאי משרה, עם אבחנה בין המגזר הערבי ליהודי - יש מדריכים ערבים/יהודים ואפילו מהקהילה האתיופית, לצורך הענין ביפו ד'.

קריאה:

ועדין זה מהווה חוסר משמעותי, כי הנוכחות לא מורגשת מספיק וצריך הרבה יותר כוח אדם שיהיו בתוך הגינות ובתוך הפינות השונות.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

בצפון אין כלום? - זה לא כי אין צורך אלא כי אין השקעת משאבים.

אהרל'ה קרן - מנהל 'אכפת' בלילה:

ודאי שיש צורך. נכון לעכשיו בצפון אין כלום. בגדול, המרחק הציבורי הוא של כולם ויש ילדים ונוער במרחב הציבורי בכל מקום. המרחב הציבורי הוא יכול להיות גורם סיכון.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

גם בשבטי הצופים בערב יש הרבה אלקוהול וכדו'.

אהרל'ה קרן- מנהל אכפת בלילה - קידום נוער:

בעצם, נוער וילדים שם מסתובבים במרחב הציבורי בכל מקום ובכל העיר וזה לא פוסח על אף אחד. בגלל זה אנחנו בתור עירייה או חינוך, טיפול - אנחנו צריכים להיות שם ביחד אתם, כי זה בעצם איזה שהוא חור שחור שהמערכת לא מכירה. ההורים לא יודעים מה עושים ברחוב, בתי הספר לא יודעים מה עושים ברחוב. ובמקרה החירום, המשטרה, מד"א, מכבי אש וסיירים שנפגשים עם הנוער במצבי קצה, או כשסל"ע מפנים את הילדים מהגינות, כי אז הילדים לא הולכים הביתה אלא שהולכים למקומות יותר חשוכים ואז זה מקשה עלינו את עבודת האיתור למרות שאנחנו מצליחים לייצר זירות בכל שכונה, כמו בכפר שלם. יצרנו שם איזה שהוא מודל, כשאנחנו מגיעים לשם שלוש פעמים בשבוע, ויש שם צוות בשיתוף עם התוכנית הלאומית רווחה, יש שם עו"סית בחצי משרה, שעושה גם עבודת שטח וגם עבודת מטה, ביחד עם עוד מדריך קידום נוער, שזה מודל ייחודי רק לכפר שלם כרגע. מודל שעובד טוב, כי לשלב עובד סוציאלי ביחד עם עובד קידום נוער, זה שילוב מאד מיוחד, גם רחוב וגם מטה, חוסך לנו הרבה כלים של עבודה סוציאלית וחינוך ביחד. יש את ניידת הרחוב, של מה שהיה פעם ניידות תלם ואז התקציב עבר אלינו לפני כשנתיים. התחלנו להריץ את הרעיון הזה ואז הניידת פועלת כל ערב במקום אחר וגם יש צוות נוסף שעובד עם הניידת. יש שם עובדת סוציאלית, רכז ניידת ועוד מדריך והם

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך המיוחד

מסתובבים, בעיקר בסקייט פארק, פארק התקווה ועוד זירות שלפי או ערבי שיא או מסיבות נוער שזה בשיתוף פעולה עם סיירת הורים ערים, שגם אופירה עדה, כי היא פעילה ונוכחת, כאשר ב-2 בלילה אוספת ילדים מכים ברחוב. בשנה האחרונה היו 1360 סיורים. היו כ-450 משמרות, כאשר במשמרת יש כמה סיורים, כמו למשל צוות עגימי עובר בשם הגדולים, עובר בנמל. כך שכל נקודה כזאת היא סיור ופגשנו 3500 פעם ילדים, כלומר 3500 פעם מדריך אמר לילד ברחוב 'מה שלומך'.

קריאה:

על איזה כמות מדברים? זה התגודדות?

אהר'ה קרן - מנהל אכפת בלילה - קידום נוער:

זה פחות או יותר בסביבות ה-500 ילדים שהם יותר קבועים. בשנה האחרונה עקבנו אחרי 260, שיש לנו מידע עליהם של שם פרטי, משפחה, בית ספר. ואלה שצריכים יותר התערבות, זה אומר שיש 30% מתוכם שיש להם גורמי סיכון, שזו אלימות שקשורה או בבית או מסביב או בשכונה של ונדליזם, עבריינות או שהם בלדרים או שהם ליד בלדרות. רוב הפשיעה של נוער קשורה לסמים. בדרך כלל זה באיזור יפו שיש שם סוג של בלדרות או בכפר שלם, שזה חברים של חיילים שהם עבריינים שהם קרובים לזה, כך שמבחינתנו זה גורם סיכון. סמים ואלכוהול - לא כל מי ששותה זה נחשב גורם סיכון, אבל מי ששותה כל ערב זה גורם סיכון, מי שמעשן כל יום סמים, זה גורם סיכון. ביקור סדיר בבית ספר הוא גורם סיכון. ניסינו לספור כמה אנחנו עושים בהתערבויות ואז היו 965 התערבויות. כלומר שהתערבות יכולה להיות גם בשיחה משמעותית של חיזוק התמדה, כי ילד יכול לעבור שבוע שלם ואף אחד לא שאל אותו 'איך היה היום?', 'מה אכלת היום?', 'מה עשית היום?', 'מה תעשה מחר', 'איך היה המבחן'. יש הרבה ילדים כאלה ברחוב, שהם לא איזה נרקוטים והומלסים זרוקים. יש להם איפה לישון, יש להם מה לאכול אבל הם קצת שקופים והשיחה בגינה ב-11 בלילה יכולה מאד לחזק את ההתמדה. היו התערבויות בתוך הקהילה, עם הרווחה, ואפילו 'ליתד' אנחנו מפנים עם חבר'ה מה-18.

מוריה שלומות - חברת מועצה:

השאלה שלי - האם אתם גם מקבלים קריאות? ומאיפה אתם מקבלים?

אהר'ה קרן - מנהל אכפת בלילה - קידום נוער:

זה לא קריאות, כי אנחנו לא מוקפצים בקטע חירומי, אבל אם יש אינדיקציה על מוקד מסוים שבו מתכנסים בני נוער, אבל אנחנו מגלים את זה כבר אחרי חצי שנה או שנה בשכונה ואנחנו כבר יודעים יותר טוב מכל השמועות. השינוי הגדול בניידת כתובת רחוב מ'עלם', שכן עמותת 'עלם' עדיין מפעילה ניידות בצורה מאד פשוטה שהם רוצים ספסל וכוס תה. אמרנו בואו ונחשוב בגדול ואז שדרגנו את הרכב עם כל מיני

פונקציות של פליי-סטשן, הוקי, סנוקר, מחצלות, גזיבו, כיבוד, משחקים, ערכת לק גיל וחשבנו שנחשוב על כולם, כשהרכב הזה יכול להיות ורסטילי ומודולרי, לא רק לפעילות של איתור, כשם שראינו את זה בצורה חזקה מאד ביפו, שבמשך שנה היו מדריכים שמסתובבים בזוגות במגזר הערבי ולא היו בנות בכלל, רק בני נוער בלבד. כשהתחלנו לעשות פעילות של הרכב עם מחצלת, תאורה, כיבוד, משחקים הרי שהרבה ילדות ובנות נוער הרשו להם לצאת בשביל הפעילות, גם בשכונות הכי קשות ב-9 בערב או 10 בלילה. אכן זו תוכנית שהיא מאד אמצעית, לעומת הקשרים הבלתי אמצעיים שיש לנו באיתור שהוא רגלי, בלי הרכב, כשהרכב הוא מאד אטרקטיבי ועם פעילות שהיא הרבה הפעלה ואנחנו עדין לומדים איך להשתמש בזה בצורה חינוכית תפעולית.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

אמרת שהגעתם בשנה האחרונה למעל 3000 מפגשים, ואמרת שיש כ-500 כאלה שחוזרים על עצמם, פחות או יותר, וזה אומר שכמה פעמים בשבוע אתם רואים אותם? האם פעמיים בשבוע? שלוש פעמים או כל יום?

אהרל'ה קרן-מנהל אכפת בלילה - קידום נוער:

זה משתנה, שכן יש ילדים שאנחנו רואים אותם כל יום ויש ילד שאנחנו רואים פעם בחודש ויש ילדים שראינו אותם פעם בחצי שנה,

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

וכשאתה רואה לצורך העניין את אותם הילדים, שרואים אותם לעתים יותר מזומנות פעמיים-שלוש בשבוע ויותר - איזה טיפול עומק אתה נותן להם? איך אתה מחבר אותם לטיפול עומק, אם בכלל?

אהרל'ה קרן-מנהל אכפת בלילה - קידום נוער:

ההבדל הגדול, שכל מי שיושב פה יש לו מסגרת. במסגרת זו יש איזה שהוא כלל, ברחוב אין כלל - יש מרחב ציבורי ויש חוק מדינה וזהו. כלומר שאף אחד לא נכנס לרחוב. בגלל זה המענים שלנו צריכים להיות מאד מגוונים ובגלל זה אנחנו עושים בעיקר את הקישור. יש מישהי בחצי משרה שהיא עובדת סוציאלית שאחראית על קשרי המשך - המשכי קשר, שבעצם עוזרת למדריכים לבנות תוכניות התערבות. יש ילדים שאנחנו מתווכים אותם, מלווים אותם, מפנים אותם, כמו המרכז הקהילתי, כדי לקבל עזרה בלימודים בפלא, אם להיכנס למנ"ש או לצופים ואפילו למועדון קידום נוער שנמצא בשכונה, אבל הם לא הרגישו בנוח ואז מדריכי הרחוב קבעו אתם ב-8 בערב כדי ללכת ביחד למועדון הנוער. זה ברמה החברתית. אם צריך משהו יותר עמוק, אנחנו מבינים שהעיפו פה ילד מבית ספר וכבר חודש שהוא מסתובב ברחוב, ואז מטלפנים לקב"ס ושואלים באיזה בית ספר אחרון היה, כאשר ב-99% מהמקרים הקב"ס יודע במה מדובר ומעלה אותו

במערכת. רוב הילדים הבעייתיים כבר מוכרים, בודאי אם הם בגילאי 16-17. אכן היה מקרה אחד מבית ספר יסודי בדרום העיר, כשפגשנו ילד בכיתה ה' בסקייט-פארק ב-10 בערב ושאלנו- מה הוא עושה שם, והבנו שבית הספר לא פספס אותו, כיוון שהוא הגיע לבית ספר, אבל איש לא ידע שהוא מסתובב ב-10 בלילה בסקייט פארק ואכן אתרנו אותו והעברנו אותו לטיפול. כמו גם רווחה שמנסה לאתר איזה שהיא נערה והעובדת הסוציאלית ברחוב, כבר מכירה את הנערה ופוגשת פעם בשבוע או בשבועיים והעובדת הסוציאלית כבר חצי שנה רודפת אחריה ולא מצליחה להגיע אליה, ואז יש קשר בית העובדת הסוציאלית שלנו ברחוב לבין העובדת הסוציאלית ברווחה וביחד הן מנסות להבין- איך אפשר לקרב אותה ולצרוך את הטיפול בתוך הרווחה, כי לפעמים יש ילדים, שדווקא אלה שהם בקצה של הקצה הכי קשה להגיע אליהם ועד שהמדריכים ברחוב מצליחים לאתר, לעשות התערבות, ליצור קשר ולייצר אימון, לוקח גם שנה או שנה וחצי ואז אי אפשר לומר להם- 'קח פרוספקט ויש לך טיפול ברווחה'. כך אנחנו מתחילים באיזה שהיא התערבות ביחד עם העובדת הסוציאלית שלנו בשביל לייצר את המסוגלות לצרוך שירות במקום שהוא לא גינה ב-11 בלילה.

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

מה שם הפרויקט שם?

אהרלה קרן- מנהל אכפת בלילה - קידום נוער:

'אכפת בלילה'.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

נאמר ש'אכפת בלילה' עובדת כל השנה, אבל בלילות הקיץ 'אכפת בלילה' עושה שיתוף פעולה עם כלל המחלקות העירוניות וחשוב לומר שיש סנכרון הדוק וטוב בין כל מחלקות העירייה, כולל המשטרה וסל"ע. כאשר יש נקודות חמות של התגודדות של בני נוער וכדו', ואז יש סנכרון בין כולם ומודיעים לאראלה או לאורי מרין ואז נשלחים האנשים לשם כדי לייצר רגיעה או למפות או לבחון את העניין ומשם להמשיך הלאה.

תמיר - שירות פסיכולוגי ביפו:

בנושא של צריכת שירותים של האוכלוסיה, זה משהו שאנחנו מבינים אותו ולוחצים עליו לא מעט וזה לא פשוט בכלל. למשל מה שהוצג פה על ידי רעות, שקמפוס הורים בית רקע, זו בעצם עבודה משותפת שלנו ביחד עם אגף קהילה או דרך המשלמה וכו'. למעשה, הייתה תוכנית לחמש הרצאות ולסדנאות, כאשר בסופו של דבר הבנו וגם האנשים שעובדים בשטח הבינו, שאם לא מדובר במישהו שהוא 'כוכב תקשורת', אנשים לא מגיעים. ואז בקשנו ממיכל דליות להגיע פעם נוספת, שזה בסופו של דבר הייתה השורה התחתונה, שזה גם מילא את האולם באופן יחסי. אנחנו עובדים הרבה עם הורים ולא פשוט לגייס או לקחת הורים גם כשיוצעים שהם צריכים וגם לא

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

פשוט למלא את הסדנאות או את ההרצאות באופן שייצרך השירות. אנחנו בהחלט הולכים לשבת באיזה שהיא ישיבה בעוד כשבועיים ביחד בקמפוס בית רקע ביחד עם כמה גורמים כדי לעשות חשיבה משותפת איך אנחנו מחדדים את הנגיעה שלנו באוכלוסיה שצריכה. יש כל מיני רעיונות, כשאני חושב שאחד הכיוונים הוא להגיע ישירות לתוך וועדים של שכונות או דמויות בקהילה שהן יותר מובילות כדי להגיע דרכם לאנשים שצריכים את השירותים וזה בהחלט אתגר, ולא שתמיד יש לנו תשובות פשוטות לעניין.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

להגיע דרך ועדי השכונות.

תמיר - שירות פסיכולוגי ביפו:

בעקרון זה מפה לאוזן וגם לשבת עם ועדי השכונות ולהציג את התוכנית, ואז אם הם מכירים מישור, שאולי הוא צריך עזרה, הם יכולים להפנות וכו'. אנחנו בהחלט מנסים להגיע בכמה כיוונים לאנשים שצריכים ויש אנשים שצריכים את השירותים שאנחנו יכולים לתת, אבל זה לא פשוט, גם אם אתה לפעמים שם את התוכניות, מעביר את הפלאיירים, עושה הרצאות ומפיץ בכל מיני אמצעים - לא מגיעים אנשים. והשאלה היא - איך נגיע אליהם יותר, כשאנחנו יודעים לא אחת שיש צורך, על ילדים מתוך בית ספר שיש להם לא מעט קשיים. עד עכשיו יש לנו זמן רב לגייס הורים לסדנה בנושא של עבודה עם ילדי ADHD - ילדים עם הפרעות קשב וריכוז. הרי שדי ברור שלכולנו יש ילדים עם הפרעות קשב וריכוז ואך רלבנטי הוא לעשות את התהליך הזה שם וזה לא פשוט לגייס את ההורים, גם כאלה שאנחנו יודעים שיש אומרים לנו - 'לא מתאים לי', 'לא מסתדר', 'אני עסוק' וכו' וזה באמת לא פשוט. אנחנו בהחלט מרגישים לא פעם כמו 'הפרה שרוצה להיניק מאשר העגל רוצה לינוק', אבל אני חושב שכן צריך לנסות להגיע.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

בשביל זה אנחנו פה.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

אני רק רציתי לסיים בקצרה עם השירות הפסיכולוגי, שכן אחת ההצלחות שלנו, שאיגום משאבים הייתה המשחקיה שלא גייסנו דווקא שמות גדולים, הייתה פסיכולוגית מהשירות הפסיכולוגי שזו כבר השנה השישית.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

תפרטי בבקשה, את התוכנית המוגנת קהילתית.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

המשחקיה היא בתוך הפלטפורמה של התוכנית הלאומית בכפר שלם. זה היה שיתופי פעולה של השירותים החברתיים עם השירות הפסיכולוגי ו'קרן קרב' בזמנו. באמת שהיה איגוס משאבים מופלא, שהביא את זה לשש שנים שבו פסיכולוגית מהשירות הפסיכולוגי מגיעה אחת לכמה זמן ונותנת לאמהות שמכינות ביחד ארוחת בוקר - אמהות לגילאי לידה עד 6, שהיא נותנת הרצאות רלבנטיות בהתפתחות הילד.

אני רוצה כן להכניס לכאן דבר אחד שאני נתקלתי בו בקהילה פעם אחת ויחידה זו יוזמה של קהילה שתבוא אלינו ולא שאנחנו ניזום כלפי הקהילה. זו הייתה סיירת הורים שהגיעה לשירות הפסיכולוגי ביוזמתה וביקשה הרצאות להורים שעושים סיורים בלילה. אני עוד לא שמעתי על יוזמה של הקהילה שעלתה כאן, וזה היה דבר יוצא דופן. זה הצליח מאד ובמשך שנה שלמה הם קיבלו הרצאות שקשורות למתבגרים, הכינו אותם כשהם יוצאים לסיורי הלילה ואני חושבת שזאת הייתה יוזמה מופלאה שלא נמסכה מכל מיני סיבות טכניות ולא סיבות עקרוניות.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

אתם לא בקשר עם ועדי הורים בבתי ספר, בגני ילדים עירוניים, שדרכם אפשר לעניין, כי אני יודע למשל בצפון, שיש מעורבות גדולה של הורים. הם מבקשים וצמאים לדברים האלה. הם צריכים מתווכים ומי המתווך הנכון בתוך הקהילה שיכול להביא את הנושא הזה, כי גם הפלאייר לא יעזור וגם המודעה היא סתמית ולכן צריך שיהיו מתווכים אנושיים, פיזיים שיבואו, ואולי אתם צריכים ליצור את הגירוי הראשון, הגם שייתכן שאתם עושים את זה.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

בדרך כלל זו מערכת החינוך, כמו בתי הספר, גני הילדים.

אנחנו במרכז שירות חינוך, בשנה הראשונה שהתחלנו לפעול עבדנו עירונית וכמעט שלא הצלחנו להביא הורים לפעילויות - להרצאות ולסדנאות. השנה אנחנו עובדים מתוך בתי הספר ומתוך הגנים. יש לנו שישה מוקדים בגני הילדים, שיש בבתי הספר,

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

אתם בקשר גם וועדי ההורים?

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

כן, אנחנו מציגים את התוכנית לועד ההורים, לצוות החינוכי וכך מגיעים להורים. גדלנו במאות אחוזים השנה. ובשנה הבאה נרחיב יותר.

דוברת:

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך המיוחד

צריך להבין שפרופיל האוכלוסייה הוא מאד שונה. אני לא מכירה כל כך את הצפון אבל אני עובדת בשכונת התקוה ואני יכולה להגיד, שהמניעים זה לא לאו דווקא הגירוי, כי זה הורים שקשה מאד להביא אותם מכל מיני סיבות וזה לא רק הסיבות של הסקרנות. זה אנשים שבאים משורדות של למצוא תעסוקה לילדים האחרים. וכשעושים תוכניות כאלה צריך לחשוב, איך לחזר אחריהם. התקציבים שמוקצבים לזה צריכים לקחת בחשבון את ה-reaching out אחריהם, כי זה לא קורה. זה לא שתעשה משהו ואנשים יגיעו. זה לא כך. אתה צריך לעשות, אתה צריך לחשוב- איך להביא אותם ואתה צריך גם לשלם בשביל להביא אותם; צריך כוח אדם, צריך חשיבה, צריך לחשוב מה עושים עם הילדים האחרים. על כן כל פרויקט באיזור דרום מזרח העיר הוא שונה מחשיבה על צפון העיר כי זו אוכלוסיה עם פרופיל אוכלוסיה שונה.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

צריך לעזור להם בלוגיסטיקה. כאשר טל דיברה על הענין של ההרצאות של הפסיכולוגית במשחקיה, שכן בהתחלה היו הרצאות אחר הצהריים במרכזים הקהילתיים ולא הגיעו הורים, למרות שהיו הרצאות נפלאות שהן סופר חשובות ורלבנטיות להורים. על כן עשינו חשיבה מחדש והחלטנו שאנחנו עושים את זה בבוקר, אבל אנחנו מביאים אנשי צוות ומתנדבים ששומרים על הילדים במשחקיה כשהאמא בחדר השני שומעת הרצאה. ופתאום משתי נשים שהגיעו להרצאה שהיא סופר רלבנטית אליהם הגיעו גם 15-20 נשים, כי נפתרו כל הקשיים הלוגיסטיים.

קריאה:

זה גם היה קשור בתזכורות אין סוף. זה לא רק להגיד להם שב-20 לחודש מתקיימת הרצאה.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

בהתחלה לוקח המון זמן לייצר את האמון ושהם יבינו בכלל את המשמעות - למה חשוב לבוא. ואגב, אחת הסיבות שהן הגיעו, זו הייתה ארוחת הבוקר. כל השירות שאנחנו מדברים עליו הוא חינוך לגמרי והעובדה שהייתה ארוחת בוקר ומצאנו להם פתרון לילדים האחרים, זה מה שהביא אותם בסוף.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

באמת נכון שמרגישים שיש שינוי בשנים האחרונות בדרום מזרח העיר כי האוכלוסיה משתנה שם.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

אתה אכן מרגיש, אבל זו לא האוכלוסיה שאני מדברת עליה.

קריאה:

יש הבדל בין יד אליהו לבין עזרה, תקווה ויש שונות מאד גדולה. אגב, יש פערים בין דרום העיר ליפו.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

ברור, כי אני לא מדבר על הדרום-דרום, אני מדבר על הדרום מזרח.

סיגל פרץ-אגף קהילה יפו:

אומר שיש לנו עשרה מרכזים קהילתיים וארבעה מנ"שים, כשמנ"ש אחד מצוי בלב יפו שהוא מרכז גדול. כלומר שהעניין של המנ"ש כבר פחות רלבנטי כי כולם מגיעים למגוון הפעילויות. חשוב להבין כשאתם מדברים על יפו, זו באמת קהילה הטרוגנית שבאה לידי ביטוי גם בקהילה חזקה שמתמקמת בצפון יפו, שצורכת את השירותים שלה ברובה מחוץ ליפו, היא פחות מתערבבת בתוך הקהילה לבין הקהילה הותיקה שהמצב הסוציו אקונומי יותר נמוך, לבין יהודים, ערבים ואתיופים, שכן ילדים בגיל הזה מחפשים את קבוצת השווים והם לא כל כך מתערבבים, וגם ברמה של ההורים, כי הורה אומר: 'אני אשלח עכשיו את הילד שלי למרכז, הוא יתאהב בילד ערבי או בילדה יהודיה' והם מחפשים את הדומה, וכך נוצר איזה שהוא קושי. על כן אני אומרת לא אחת, שלא חייבים לחבר כל הזמן. ייתכן שצריך מצד אחד לחבר ולפעול לקיום משותף בפעילויות מסוימות ובחלק מהדברים כן לקיים איזה שהן פעילויות ייחודיות.

עוד אחד הדברים שאנחנו עושים בלב יפו; אציין שעד לפני כשנה לב יפו פעל כשלוחה של מרכז קהילתי וכך גם הייתה ההשקעה, כי רוב זמנו של המנהל היה בתוך המרכז הקהילתי. היום, אחרי אישור של מנחם, יש לנו מנהלת במשרה מלאה ומדריך דובר ערבית כדי לתת מענה לקהילה הערבית, שגם היא תוכל להיכנס פנימה. ואנחנו עכשיו גם שואפים להכניס מדריך דובר השפה, מהקהילה האתיופית כדי לתת מענה לקהילה האתיופית שמגיעה ברובה לפל"א ולעוד פעילויות. דבר נוסף שאנחנו עושים ומאחר שכמו שנאמר כאן, שקשה מאד להביא את הילדים פנימה, התחלנו אנחנו לצאת אליהם. זה אומר שיש איזה מוקד ב'מגן אברהם' שאתם מכירים אותו - ואז בתוכנית של החודש האחרון עשינו 'ארוחת רמדאן', והייתה תוכנית שלמה שכל המרכזיים הקהילתיים עשו פעילויות בחודש הרמדאן עד השעות הקטנות של הלילה, כולל תקציב מיוחד שמנחם נתן, שבשבוע האירוויזיון עשינו במדרון יפו. כאשר אנחנו עושים את הפעילויות האלה, הם לא באמת רק לבוא, אלא שהם משהו בסגנון של הניידת שלכם, כאשר הביאו לשם פלייסטון וכל מיני מסכים ואז יש להם עניין. כל שאנחנו עושים עכשיו בלב יפו, שאנחנו מביאים הורה/מורה לספורט שמשחק אתם כדורגל, כאשר חייבים לייצר שם יחסי אמון; אם יוצרו יחסי אמון בין המדריכים בשטח, השלב הבא יהיה למשוך אותם פנימה. כי להביא אותם כך, סתם, בגלל שאנחנו עושים איזה פעילות נהדרת - זה לא יקרה. על כן אנחנו עושים זאת עכשיו בבית ספר 'טרה סנטה' ובאיזור הזה, וכמובן מרחיבים את היצע הפעילויות כדי להביא אותם. מחר במשלמה אנחנו מקיימים ישיבה בנושא הקיץ, עם כל המחלקות העירוניות כדי להכין יחד עם המחלקה לנוער

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך המיוחד

לצעירים, תוכניות לכל הקיץ. אני יכולה להגיד לכם שהחודש האחרון, עוד לא נגמר ואני מקווה שכך יישאר, ואנחנו לא שומעים על בעיות מורכבות עם בני הנוער - מה שבדרך כלל יש בתקופת הרמדאן. אנחנו נכון גם את התוכנית לקיץ, כשאנחנו עושים את זה גם עם הילדים, כאשר אנחנו נותנים קייטנות כל הקיץ, כולל יולי-אוגוסט, כשבאוגוסט אנחנו עושים תורנויות בין המרכזים ואחר הצהריים כל מרכז לוקח יום אחד, כך שלא יהיה מצב שלא תהיה פעילות ביפו. זה עושה את שלו, הגם שאנחנו עדין רחוקים ממימוש הפוטנציאל הקיים.

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

בהקשר של פעילויות קיץ ובמיוחד פעילויות לבני נוער חשוב לי מאוד לומר, שיש מועצת נוער. היא לא הייתה חזקה מאוד בשנים האחרונות והמטרה שלנו היא להפוך אותה לכלי חשוב. נכון שבמסגרת מועצת הנוער אנחנו פועלים בעיקר בעצמנו כדי להפיק כל מיני דברים, אבל אנחנו כלי - תשתמשו בנו, תשאלו אותנו, תדברו אתנו. כולנו זמינים רוב הזמן ומהווים מדגם מייצג, גם של חילונים, גם דתיים וכו' ואתם מוזמנים להשתמש בנו כדי שנוכל לעזור לכם להגיע לאוכלוסיה בעיר. אנחנו פה לשירותכם.

קריאה:

מתבקש לעשות חיבור בין הצפון לדרום.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

יש לכם מהמגזר הערבי?

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

השנה הייתה והתפרקה. עכשיו בנו חדשה ובשנה הבאה יבנו שוב מחדש בקיץ. מה שקרה השנה שלקחו מתנועות נוער ולא הצליחו להביא, לא מהאוכלוסייה האתיופית ולא מהערבית, אבל בשנה הבאה נוכל לראות את זה.

סיגל פרץ :

אז תפנה אלינו. במני"ש של יפתי, יש כמעט כ-200 ילדים, בני נוער ערבים. מני"ש של רחוב ערבי יהודי.

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

אני ארשום ואעביר הלאה. תשתמשו בנו כדי שנוכל לעזור לכם להגיע לאוכלוסיה בעיר. אנחנו פה לשירותכם.

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

יש שפע של תוכניות ואני חושבת שמה ששמענו פה, שאיפה שיש שותפויות, התוכניות יותר אפקטיביות. נראה לי שהנושא שצריך לעבוד עליו הוא חולשת הממשקים.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

זה חלק מהעניין של הועדה הזו, שהיא פלטפורמה לשיתופי פעולה.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

הדבר השני, הוא רצף טיפולי שאנחנו מדברים עליו הרבה עם הרווחה החינוכית, שמאחרים ילד בגיל 3 ואחר כך לאורך הזמן מוצאים אותו בכיתה ג' באיזה תוכנית. אין רצף טיפולי שרואה ילד, יש תוכניות והאתגר שלנו הוא לזהות ילדים וללוות בכל התוכניות את המשפחה, את ההורים, את האחים ולהתמקד ולעשות רצף טיפולי. אנחנו מדברים על זה הרבה ולא מצליחים כל כך ליישם.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

ומה עם תוכנית 'שכונה כעיר' אצלכם- האם היא יכולה לתת איזה שהוא רעיון ומענה לרצף התפעולי, שלא מדברת עליו, לפחות בקונספט? אורית, בואי ותסבירי לנו על התוכנית.

"שכונה כעיר"

אורית מוסל:

'שכונה כעיר' זו תוכנית שפועלת ב'תקוה, עזרה וארגזים ומובלת על ידי אגף דרום קהילה. ביחד, בשותפות הדוקה ביותר עם החינוך, כשאנחנו מייצגים את החינוך ועם ורדה חודש מ'אחוזה'. אנחנו ממש בתחילתה. אני פחות מכירה את 'שכונה כעיר' מקרית שלום שפירא. בסופו של דבר זה גם דומה לתוכנית לאומית ולהרבה תוכניות שמושיבות את כל הגורמים.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

אבהיר שכשאני דברתי על 'שכונה כעיר' שהייתה שלוש שנים בקרית שלום ונמשכה לחמש שנים. הרעיון של התוכנית הזו הוא של רצף מלידה עד 35.

אורית מוסל:

למעשה, מדברים על תוכניות. גם עכשיו, למיטב הבנתי, ההתחלה של שכונה כעיר, של 'תקוה, עזרה והארגזים' - אנחנו מדברים על תוכניות. קודם כל אנחנו עושים מיפוי של השכונה, של היחידה הגיאוגרפית הזאת, ורואים צרכים חזקים מאד שעולים, כמו למשל, מצאנו צורך להקים מרכז של 'פרח בגני', כי ברור לכל המערכות, גם על החינוך וגם על השירותים החברתיים וגם השירות הפסיכולוגי, שיש צורך בלתת את המענה הזה מסובסד, את המענה הרגשי, לתוך בתי הספר ומחוצה לו, בכל הצורות שיש ב'פרח בגני'. כמו לדוגמה- עולה צורך גדול מאד של תחושה

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

של שייכות, ואז בהובלת חבצלת הולכת להיבנות איזה שהיא תוכנית למידה עם ארבעת בתי הספר שמאד מכוונת למקומות של השכונה. עדין זה דיבור על תוכניות. אין לי כוונה להלאות אתכם עתה, אולם בכל תחום ובכל שכבת גיל.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

זה בדיוק הפספוס.

אורית מוסל:

בעיני זה לא פספוס, אלא שזה משהו אחר לגמרי.

דוברת:

אני יכולה להיות יותר ברורה למה אני מתכוונת, כי אם מאתרים בגיל 3 או בגיל שנה - הרי הדבר שמתסכל הוא שילד מקבל איפיון של השנים ועדין הוא יהיה בין ה-500 שמשוטטים אחר כך, כשראינו את זה כבר בגן. יש כבר טיפול פה ואחר כך הוצג--

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

בדיוק על כך אני מדברת, כי פה ישכונה כעיר' היא פלטפורמה, מאחר שיש מנהל תוכנית שאמור לראות את כל הרצף.

דוברת:

ההסתכלות על הילדים האלה צריכה להיות מערכתית ואת, אופירה, אכן צודקת. אולם ההסתכלות המערכתית הזאת צריכה להיות על ידי אנשי מקצועה ואיזה שהיא מנגנון שעוד לא השכלנו להקים, שעוקב אחריהם מגיל לידה. יובהר ש'שכונה כעיר' זה משהו הרבה יותר רחב, הוא רב תחומי, הוא בא לעשות 'בוסט', הוא רוצה בסוף להגיד- היינו בנקודה כזאת ועוד חמש שנים נהיה בנקודה אחרת והוא מביא את זה בהרבה מאד מהלכים וזרמים מלמעלה, מלמטה, מלפנים ומאחור'.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

בזמנו, כשתוכנית הזו הוצגה לי, היא דברה על פלטפורמה שרואה מלידה עד 35 את התושבים בשכונה הספציפית. ואיך את שומרת על זה שאת ממשיכה לראות אותו, כי יש לך צוותים מקצועיים שמסתכלים וכל הזמן יש את הצוות המלווה כמו בתוכנית הלאומית וזה הרעיון. כי אם לא - אזי מה עשיתי בזה?? אם לקחתי שם גדול ונתתי תוכניות ואף אחד לא רואה את ההמשך ואת הרצף, כי אז יש פה פספוס.

אורית מוסל:

יש מגבלה לראות את הרצף בגלל הענין של סודיות.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

אני חושבת שבהסתכלות על קרית שלום ושפירא קרו שם תהליכים אורבניים וגם מול התושבים, שבאמת בסופו של דבר, כשמסתכלים בתחילת התוכנית ואחרי חמש שנים, ניתן לראות שיפור גדול מאד באיכות החיים של קרית שלום ושפירא. פה מדובר על משהו שהוא הרבה יותר מקצועי, נקודתי, שמסתכל על ילד אחד.

דוברת:

כפי שאמרתי קודם, כתוצאה מ'שכונה כעיר' בקרית שלום שפירא, אנחנו באמת רואים הרבה יותר אנשים צורכים שירותים. בסוף התוכנית הביאה לזה שאנשים צורכים את השירותים.

נורית סלטי:

הרעיון של 'שכונה כעיר', ממש עכשיו מלפני כחצי שנה, יחסית עכשיו לתוכנית בסדר גודל שרוצה מאד להעמיק, שכן לפני חצי שנה התחלנו ב'תקוה', עזרה וארגונים. ללא ספק המטרה היא לטווח הארוך, גם אחרי שהפרויקט יסתיים ליצור תוכניות, לחנך את הארגונים שזה גם אנחנו, בתוכנו, לתת את הרצף הזה. לזהות אותה ילדה ובעצם להחזיק וליצור את התקשורת בין אם היא סיימה בגיל 4 ומקבלים אותה בגיל 5, 6 ו-7 וכן הלאה. נכון שעכשיו אנחנו רק בהתחלה. אולם הרעיון ב'תקוה', עזרה והארגונים' שקודם כל להסתכל על השירותים הקיימים בתוכנו ולראות - איך 'מנקים אבק' מהשירותים הקיימים והופכים את זה ליותר מתקשרים בינו וכדו'. איך מקימים דברים בגיל הרך, למשהו שמרכז את הגיל הרך, שמעסיק בימים אלה. הראיון הוא ליצור איזה שהוא חוט שני בחיים של הילדים כפרט, כקבוצות וכקהילות וכן להחזיק את זה מגיל לידה עד 35. זו בעצם המהות, ליצור את זה וזה לא רק התוכניות התלושות האחת מהשנייה, כי זה בעצם הרעיון של כולנו.

דוברת:

שימו לב, כי אנחנו כל הזמן מדברים פה על ליצור רצף בתוכנית ואולי איננו מצליחים להסביר את עצמנו טוב, כי אנחנו מדברים על הילד וזו משימה העיקרית, וגם עם שיחות עם הילה אריאל ועם הרווחה ובתוכנית עם אורית מוסל- זה בעיני, איזה שהוא מנגנון, שעוד לא יצרנו אותו, עוד לא פענחנו אותו. צריך להמציא אותו. המיקוד הוא ילדים ונוער בסיכון.

דוברת:

לא רק זה, אלא גם היכולת להכיל את כמות הילדים, כי כשמדברים על יפו וכו', הרי שהיא בסוף בלתי אפשרית, אם שמים את זה על השולחן. ייתכן שבשכונות יותר קטנות אפשר לעשות את זה.

לאה זיידה - מנהלת אגף חינוך:

בהמשך למה שאמר דובי, שהמענים זהים לאוכלוסיות שונות. אני חושבת שמי שמקבל את ההחלטות מדבר על יול"א. אנחנו קיבלנו החלטה ולא שאלנו באמת את ההורים בדרום-מה הם צריכים ואם הם צריכים שנגיע לבתים ולשאל. זו כאילו עבודת שטח, כאשר בסוף יש מנהיגות ביניים, כמו המנהיגות הקהילתית, שהיא לא תמיד יודעת - מה השורד הזה צריך. ונראה לי שגם שם יש עוד פער-מה הם באמת צריכים ומה אנחנו חושבים שהם צריכים.

חדוה קפלן - מנהלת אגף מזרח במינהל השירותים החברתיים:

יש היום גם במזרח וגם בדרום, ואני עושה לרגע את ההפרדה, יש היום תוכנית כללית של עוצמה, שבדיוק נמצאים שם אותם הורים שלא צריכים את השירותים, שנמצאים באמת במצבים ההשרדותיים, ויש לנו קבוצות (אני מניחה שזה קיים או יהיה קיים בדרום), קבוצות מיקוד כדי לראות מה ההורים האלה צריכים ומה האנשים האלה צריכים, הרבה מעבר לפעיל כזה או אחר או לתושבים שלא בהכרח מייצגים אותם. אז אפשר להיעזר בנו ולעשות איזה שהם שיתופי פעולה ולראות מה בדיוק צריך.

סיגל פרץ - אגף קהילה יפו:

אני חייבת שוב להגיד, שזה נכון לגבי דרום העיר יפו, שהיא באמת שטח הרבה יותר קשה, כמו הרב תרבותיות והפערים בין עשירים לעניים, מוסלמים וחרדים, ליברלים וכו', הוא כל כך רב גוני, שבסוף פעמים רבות, על שטח מרובע אחד יש המון צרכים והרבה רצונות ומאד קשה איזה שהוא משהו שישנכרן את הרצון של כולם. אני חושבת, אם יורשה לי לומר, כי יפו היא מאד מורכבת. כל שאנחנו צריכים בעיקר זה ללמוד מהצלחות, כלומר להסתכל איפה אנחנו כן מצליחים ולהבין מה עמד שם בבסיס ההצלחה, ואת זה גם לנסות לשפר למקומות אחרים. כמו למשל שיש לנו במרכז תוכנית למשפחות, שאתם מכירים גם משכונת התקווה והיא מצליחה, כי אנחנו נותנים שם ארוחת ערב ונותנים שם לילדים הקטנים גם פעילות של הורים וילדים וכך אנחנו נותנים את כל המעטפת.

בבעל שם טוב ההורים הגיעו להרצאה, כשהם עשו הפרשת חלה, כלומר לקחו אירוע שמביא המונים, ולאחר שגמרו להפריש את החלה נכנסו להרצאה.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

יש פה שני צירים:

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק
מ"מ וסגנית ראש העירייה
ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

- הציר הראשון שאנחנו צריכים 'לצאת קצת מהקופסה שלנו'. כפי שאמרה סיגל, שאנחנו יוצאים החוצה ויוצרים אתם קשר כדי להכניס אותם פנימה. וזו בעצם נקודה למחשבה, כי אולי לא חייבים להכניס אותם פנימה ואולי אנחנו יכולים להמשיך ולהיות בחוץ, כי זאת טריטוריה שלהם ושם טוב להם. כל הזמן החשיבה שלנו היא להכניס פנימה, להביא אלינו וכי מי אמר שזה הדבר הנכון?

דורית הינדי - קידום ילדים ונוער:

כי שם יש את הפסליטיז ואת היכולת לאפשר פעילויות.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

אבל הם לא רוצים את הפסליטיז שלך; כשאת יוצאת אליהם- הם מרוצים. בעצם, את רוצה לייצר מצב שבו הם נמצאים במרחב שהוא יחסית מוגן עם אנשים מבוגרים סביבם, אז בואו נצא לרגע 'מהבניין' ונעשה יותר פעילויות בחוץ.

סיגל פרץ - אגף קהילה יפו:

אם אנחנו על מגן אברהם שניתנה כדוגמה ספציפית, הרי שיש קושי מאוד גדול עם התושבים, חיכוך שנוצר עם בעלי העסקים,

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

אני מכירה.

סיגל פרץ:

כלומר שיש שם איזה שהיא בעיה. אז אם אנחנו כמרכז יוצאים פעם או פעמיים, הרי שהרעיון הוא לייצר איזו שהיא חוויה שהיא יותר חיובית מולם, ואחר-כך לאפשר להם במרכז את כל פעילויות ההדרכות וההרצאות.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

את מפספסת, כי ניתן לעשות להם הרצאה גם במגרש הכדורסל של מגן אברהם. העניין הוא שאנחנו צריכים להסתכל פנימה ולראות איפה אנחנו מפספסים וכן צריך לעשות איזשהו סקר ולשאול את האנשים, מה יגרום להם לצרוך את השירות, כי גם אני חושבת שיש פה סוג של פטרונות שלנו ומה אני חושבת שמתאים והוא צריך, שזה הדבר שצריך לעבוד עליו.

אודי שחם - נציג מועצת הנוער העירונית:

להשתתף באמת בדברים של העירייה, זה באמת לא מגניב (לא בקטע רע).

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

סיגל פרץ:

מה מגניב בעיניך?

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

חשוב לציין, שהדיון פה הוא לא על הנוער ובודאי לא על הנוער הנורמטיבי, כי אנחנו מדברים כאן דווקא על דרום העיר ועל יפו, שהם לא צורכים את השירותים.

מוריה שלומות:

אודי אמר משהו חשוב בכלל, כי כמו שלא אמרה בהתחלה, שאנחנו כל הזמן חושבים ועסוקים בכך, אבל אני חושבת שאם לבוא בצניעות ולבוא לבני הנוער ולהקשיב להם ובאמת לראות- מה הם צריכים ולא מה שאנחנו רוצים לתת.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

אגב, לא רק לבני הנוער, גם לילדים ולהורים שלהם, כי מי שמביא את הילדים הצעירים זה ההורים וביום שנשאל את ההורים- מה יגרום להם לקחת את הילדים שלהם, אם לחוגים או כל פעילות אחרת שאנחנו חושבים שהם צריכים לצרוך וביום שנשאל אותם- מה הם חושבים שנכון, אז נקבל נתונים הרבה יותר גבוהים מאשר הנתונים שאנחנו מקבלים היום. אין ספק שהמילה צניעות פה היא מתאימה, כי אנחנו כל הזמן בגישה, של אנחנו יודעים מה טוב להם ומתאהבים במה שאנחנו עושים.

ראובן לדיאנסקי-סגן ראש העיר העירייה:

אומר שכל חברה עסקית שרוצה למכור מוצר או רוצה למכור שירות, עושה גם סקרים וגם קבוצות מיקוד- זה עניין בסיסי.

אופירה יוחנן וולק-היו"ר:

האם יש חברים שרוצים להעיר, לשאול או להוסיף?
באין הערות נוספות - אני אסכם ואומר - אני מודה לכל מי שהגיע והציג. אין ספק שהכיוון פה צריך להיות איזה שהוא סקר של המרכז החברתי כלכלי שייתן לנו נתונים רחבים יותר, כי מצד אחד מינהל חינוך דיבר על סקר שיעשו עבורו, כן גם מינהל קהילה וכו', אבל אנחנו צריכים לעשות את זה בצורה מסודרת ומשם נגזור קבוצות עבודה כדי להבין איך אנחנו באמת מיישמים את זה הלאה.
אני מודה לכולם ונועלת בזאת את הישיבה.

עיריית תל-אביב-יפו

אופירה יוחנן וולק

מ"מ וסגנית ראש העירייה

ממונה על תחום החינוך היסודי והחינוך
המיוחד

*** הישיבה נעולה ***

